

ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ

Το άρθρο 421 ΑΚ, εισάγει τον ερμηνευτικό κανόνα, κατά τον οποίο : όταν ο οφειλέτης προς εκπλήρωση της αρχικής ενοχής αναλαμβάνει μία νέα υποχρέωση, τότε η αρχική (δηλαδή η υποκειμένη, εκ της βασικής σχέσεως) ενοχή δεν αποσβήνεται, εκτός εάν σαφώς προκύπτει το αντίθετο, δηλαδή ότι τούτο σαφώς ήθελαν τα μέρη. Δηλαδή, εάν δεν προκύπτει σαφώς η εν λόγω βούληση των μερών, τότε η παλαιά ενοχή εκ της βασικής σχέσεως παραμένει ζώσα, εκ παραλλήλου δε υφίσταται και η νέα ενοχή¹.

Οι δύο ενοχές αυτές αλληλοεπηρεάζονται μόνον σε περίπτωση εξόφλησης μίας από αυτές, διότι τότε αυτομάτως εξοφλείται και η άλλη².

Συνηθέστερη περίπτωση συνομολόγησης νέας ενοχής προς εκπλήρωση προϋφισταμένης, είναι η έκδοση τραπεζικής επιταγής από τον οφειλέτη, αφού στην

¹ **Σταθόπουλος**, Γενικό ενοχικό δίκαιο, έκδ 1998, § 18 ΙΙΙ 2 (γ) σελ. 403-407. **Απ. Γεωργιάδης**, ΕνοχΔ, Γενικό μέρος, έκδ. 1999, § 47 περιθ. αριθ. 8-15 σελ. 480-483. **Ιωάν. Καρακατσάνης**, στον ΑΚ των Γεωργιάδη/Σταθόπουλου, υπό το άρθρο 421 περιθ. αριθ. 1, 2 και 3 σελ. 480-481. ΑΠ 1739/2002 Ελλ-Δνη 42, 404. ΑΠ 883/2000 Ελλ-Δνη 42,404. ΑΠ 392/2000 Ελλ-Δνη 41,1346. ΑΠ 1654/1997 Ελλ-Δνη 39,843. ΕφΑθ 1665/2001 ΕπισκΕμπΔ 2001,527. ΕφΑθ 1811/1998 Ελλ-Δνη 39,663.

² **Απ. Γεωργιάδης**, ανωτ., § 47 περιθ. αριθ. 14 σελ. 482. **Καρακατσάνης**, ανωτ., υπό το άρθρο 421 περιθ. αριθ. 4 in finem, σελ. 481. ΑΠ 883/2000, ανωτ.

περίπτωση αυτήν τίκτεται υπέρ του δανειστή νέα ενοχή, παράλληλη προς την παλαιά, εφόσον δεν προκύπτει διαφορετική σαφής βούληση των μερών³.

Οπότε, ο προβάλλων εξόφληση της παλαιάς ενοχής με την συνομολόγηση νέας, έχει το δικονομικό βάρος να επικαλείται (και – χρείας καλούσης - να αποδείξει) και ότι αυτή ήταν η σαφής βούληση των μερών⁴. Διαφορετικά, ο συναφής ισχυρισμός του θα είναι αόριστος (ΕφΑθ 1665/2001, ανωτ.) και εντεύθεν απορριπτέος, ως απαράδεκτος δικονομικώς.

³ **Καρακατσάνης**, ανωτ., υπό το άρθρο 421 περιθ. αριθ. 3 σελ. 480-481. ΑΠ 392/2000, ανωτ. ΑΠ 1654/1997 ανωτ. ΑΠ 680/1994 ΕΕΝ 62,448. ΕφΑθ 1811/1998 ανωτ. ΕφΑθ 6405/1979 ΝοΒ 28,310.

⁴ **Σταθόπουλος**, ανωτ., § 18 ΙΙΙ 2 (γ) σελ. 406. ΑΠ 883/2000, ανωτ. ΕφΔωδ 267/2003, αδημ.